

Utopia

S T U D E N T A V I S A I T R O M S Ø

NR. 9, 10. NOVEMBER 1988, 13. ÅRGANG

Tromsø studentene sier nei til stipend

Den omdiskuterte stipendavtalen mellom oljeselskapet Total og Universitetet i Tromsø er en fiasko. Ved fordelingen av stipendmidlene ble det klart at ikke en eneste student sto på søkerlisten. -Skuffende, sier Total. I et brev fra Total ved Lars Tveter oppfordres Universitetsadministrasjonen til å markedsføre stipendet mer effektivt. På bakgrunn av Tromsøstudentenes boikott vedtak av avtalen i vår, sier Studentutvalgets leder, Ørjan Holstad, at Total nå må innse at løpet er kjørt. Total har hatt god oppslutning om sine stipender ved andre høyere læresteder i Norge.

Arve Bartnes

Stipendet Total Norsk Marine a/s har opprettet i samarbeid med Universitetet, lyder på 250 000 kroner. Stipendet er hovedsakelig beregnet på studier og forskning innen petroleumsrelaterte emner ved høyere lære- og forskningssteder i Frankrike. Universitetet administrerer selv stipendet.

Ingen studenter
Ved søknadfristens utløp den 20. mai, ble det klart at ikke en eneste student hadde søkt. 61 000 kroner ble fordelt på to av universitetets ansatte.

Omstridt
Stipendavtalen gikk ikke gjennom uten sverdslag. På grunn av det sterke engasjementet i Sør-Afrika til Totals moderselskap, vedtok Hovedallmøtet i fjor vinter å takke nei til 5 mill. kroner øremerket for studentboliger. På denne bakgrunnen reserverte Tromsøstudentene seg også sterkt fra stipendavtalen mellom Total og UiTø. Hovedallmøtet beklaget at universitetets ledelse ikke tok hensyn til studentenes holdning. Alle studenter og ansatte ble oppfordret til å boikotte stipendet. Harald Rostad, leder for forsknings- og industriell samarbeid ved Total Oslo, visste ikke om boikottvedtaket. Etter å ha blitt gjort kjent med det, har Rostad «mistanke om at boikottvedtaket i høyeste grad kan ha hatt sin betydning for den dårlige oppslutningen».

Beklagelig
Harald Rostad synes det er beklagelig at pengene ikke når studentene. Stipendet er tross alt beregnet på å høyne standaren på utdanningen

FIASKO for TOTAL

TEKNOLOGI PÅ FRANSK

Forske læsninger har vært oppsiktsvekkende.

NORGES TEKNISKE NATURVITENSKAPELIGE FORSKNINGSRÅD (NTNF):
- Nyopprettet grunnstipend-program for studenter som ønsker teknisk/økonomisk utdanning i Frankrike.
- Stipendiet for videregående studier innen petroleumsrelaterte emner, datateknikk, telekommunikasjon eller bioteknologi som fortjenesteviss kan søkes av forskere og teknologer.
Ring NTNF telefon (02) 23 76 85 for nærmere opplysninger.

NORGES TEKNISKE HØGSKOLE (NTH):
- NTH administrerer et program for sivilingeniører utdannet ved Høgskolen.
- Studiedirektøren, NTH svarer på spørsmål på telefon (07) 59 52 43.

UNIVERSITETET I BERGEN (UIB):
- Stipendier til videreutdanning eller forskning kan søkes av kandidater utdannet ved Geologisk institutt eller ved Jordskivestasjonen, UIB.
Ring telefon (05) 21 34 20 for nærmere opplysninger.

TOTAL
TOTAL Marine Norsk A/S
Haskølvitø gt. 1, 0161 Oslo L.
Tlf. (02) 41 34 15.

TOTAL uten gjennomslag i Tromsø.

innenfor det aktuelle området i Nord-Norge. Men Total gir ikke opp. Ved å markedsføre stipendet på andre og mer effektive måter håper Rostad på større tilslutning i fremtiden. Rostad ønsker ikke å kommentere de politiske sidene ved saken.

Fiasko
Total har tildels omfattende stipendavtaler med andre høyere læresteder i Norge. Ved NTH er det stor rift om Totalstipendene på tilsammen 470 000 kroner. De er også populære ved Universitetet i Bergen og ved Norges Tekniske Naturvitenskapelige Forskningsråd. I lys av dette betegnes på enkelte hold Totals fremstøt i Tromsø som en fiasko.

Effektiv boikott
Ørjan Holstad er godt fornøyd med den lave oppslutningen om stipendet. -Det er meget lojalt at studentene med den aktuelle fagbakgrunnen har fulgt Hovedallmøtet linje i denne saken. Det er også gledelig at så få ansatte har søkt. Holstad vurderer saken som en klar seier for studentenes kompromissløse holdning til selskaper som virker i Sør-Afrika. Dette i motsetning til Universitetsledelsens pragmatiske linje som studentene nå tydelig tar avstand fra.

Holstad har følgende kommentar til at Total nå ønsker en bedre og

bredere markedsføring av stipendavtalen; -Total må innse at løpet er kjørt. Det skulle være ganske tydelig at vi ikke er interessert i hverken penger eller stipendavtaler med et selskap som figurerer på listen til Fellesrådet for det Sørlege Afrika.

Se bakgrunnsartikkel side 2

-Viktig stipendavtale

-På bakgrunn av den interessekonflikten som i vinter oppsto mellom studenter og universitetets ledelse i denne saken er jeg ikke overrasket. Dette sier Rektor Narve Bjørge i en kommentar til at ingen studenter har søkt på Totalstipendet. -Hovedallmøtet boikottoppfordring har nok hatt sin effekt, men det er nok andre faktorer som også spiller inn i denne saken. Et moment er at dette tilbudet om studier i Frankrike er så nytt og ukjent at det ikke til fulle har nådd ut til studentene ennå. Dessuten virker det nok også negativt inn at vi ikke har klar samarbeidsavtalen med Universitetet i Caen, som skal legge vilkårene til rette for Total-stipendiater.

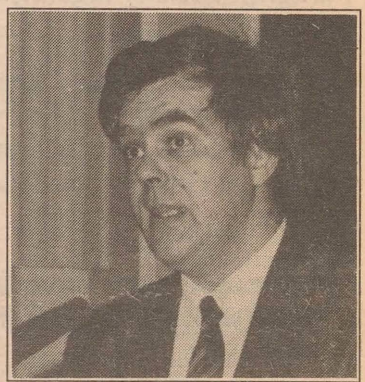
-Det er imidlertid positivt at ansatte ved Universitetet viser interesse for stipendet. Det er viktig for Universitetet i Tromsø å komme inn i det franske studie- og forskningsmiljøet, avslutter Narve Bjørge.

Frustrerte studenter:

Hvor er vaktmesteren

Hvordan er vaktmesterordninga til studentboligene ment å fungere? Leieboere spør seg om dette etter at det lenge har vært vanskelig å komme i kontakt med vaktmester på telefon. I tillegg tar det generelt lang tid før ting blir gjort. Særlig har de altfor vanlige og vedvarende problemene med taklekkasjer vært et irritasjonsmoment.

Espen O. Henriksen

Direktør Vidar Bakken

Direktør i Studentsamskipnaden, Vidar Bakken, innrømmer at ordningen ikke har fungert tilfredsstillende, men understreker samtidig at forbedringer er i vente. Mye av problemene skyldes, i følge Bakken, at vaktmesterressurser har vært bundet opp med oppussinga på Prestvannet. Der har Studentsamskipnaden av økonomiske grunner brukt egne ansatte for å minske behovet for innleid arbeidskraft. Etter hvert som dette arbeidet nå blir fullført, vil det bli mer tid til vanlig vedlikeholdsarbeid rundt om på de forskjellige studentboligene. Bakken beklager at informasjonen til leieboerne har vært mangelfull også i denne saken. Informasjonen vil imidlertid bli bedre i framtida, da Studentsamskipnaden er inne i en organisasjonsutvikling som har frigjort 1/2 stilling i administrasjonen. Dette vil gjøre samskipnaden i stand til å bedre kommunikasjonen med leieboerne og deres utvalg, dermed vil også sannsynligheten for at leieboerutvalgene får svar på skriftlige henvendelser øke betraktelig!

Omorganiseringa vil over nyttår også omfatte boligavdelinga. De 3 vaktmesterstillingene skal frigjøres fra boligstedene, den enkelte bolig skal altså ikke lenger være knyttet til en bestemt vaktmester. Arbeidssinnsatsen skal hele tiden gjøres der behovet er størst. Meldingssystemet skal også forbedres. Melding

om mangler/skader skal kunne gis både i egne meldingsbokser og i telefon til Studentsamskipnaden. Problemet skal så være ute av verden i løpet av neste arbeidsdag. Dette gjelder slike småreparasjoner som ligger under vaktmesterens ansvarsområde. Når større utbedringer er nødvendige, som f.eks. skifting av tak, har vaktmestrene hele tiden kun vært ansvarlige for å underrette Studentsamskipnaden om at noe må gjøres. Bakken opplyser videre at takreparasjonen på Storskogåsen studenthjem er satt på anbud, og reparasjonen vil bli utført umiddelbart.

Vaktmesterordninga vil altså få bedre både kapasitet og organisering fra årsskiftet. Samtidig blir det satt inn ressurser slik at administrasjonen får bedre kontakt med leieboerne. Vidar Bakken håper at dette vil gi leieboerne et bedre inntrykk av boligavdelinga.

Brakkebaroner

To studenter har tjent gode penger på at Breivika studentby nå legges ned. De to foretakssomme unge mennene kjøpte 18 brakker av Studentsamskipnaden. Kjøpesummen er etter hva Utopia erfarer rundt 20 000 kroner. De to har solgt dem med ca. 30 000 kroners fortjeneste.

Arve Bartnes/Geir Hatling

De to studentene ønsker å være anonyme. Nettogevinsten har gått til å delfinansiere en bruktbil og en campingvogn. Brakke ble avertert til salg i avisene. Alle ble solgt i løpet av 14 dager. Det er i all hovedsak private som har kjøpt brakke. Vilkåret for at de to fikk kjøpe brakke var at studentene selv sørget for demontering, plombering av avløp og transport.

Stor jobb
- Det var litt av et slit å få solgt alle brakke. Vi hadde også store utfordringer på transport og slike ting. Det tok

omtrent all vår tid i to mnd. å bli kvitt alle brakke fra vi hadde den første samtalen med Samskipnaden. Det som er sikkert er at Samskipnaden aldri ville hatt tid eller kapasitet til det samme opplegget. Fortjenesten kan høres bra ut, men sett i forhold til antall arbeidstimer er den ikke så stor.

Nok
- det som er sikkert, er at vi ikke vil komme til å kjøpe de restrende brakke i Breivika. En slik jobb orker man bare en gang, sier de to før de drar på en velfortjent helgetur med campingvogn og bruktbil. Studiene tar de opp igjen over jul.

Sigaretts-stat?

Studenter på Institutt for Matematikk og Real FAG har i den siste tiden delt seg i to fraksjoner. Foranledningen er at instituttet, grunnet innføringen av røykeloven, bokstavelig talt har kastet røykerne ut av kantina. Dette har naturlig nok ført til en del klager fra røykere.

Innføringen av røykeloven var klart et skritt i riktig retning mot en bedre tilværelse for de som ikke røyker. Imidlertid må en passe seg med å sette en gruppe opp mot en annen. Ingen vil være tjent med det. Det er også helt klart ikke intensjonen i loven. Paragraf 2 i forskriftene til røykeloven sier at der det ikke er teknisk mulig å skille røykere fra ikke røykere, kan det røykes på inntil halvparten av arealet. Her har IMR med sin forlengst sprenge romkapasitet en viktig utfordring.

Forskriftene gir også anledning til å gi dispensasjon fra paragraf 6, den paragrafen som regulerer røyking på offentlige steder. Kampen som nå foregår på IMR er forsåvidt interessant fordi den setter søkelyset på dem som er kommet svakest ut etter den nye ordninga. Ingen vil protestere på ikke-røykeres rett til å ha et røykfritt miljø, men det går for langt hvis personer som vil røyke ikke skal få muligheten til det. Alle vil være best tjent med en ordning hvor alle kan få tilfredsstilt sine krav. Hvis anti-røykere nå utelukker en hel gruppe vil det bare føre til større skade.

Paragrafrytteri er ingen tjent med.

Sosialtjenesten

Ta kontakt hvis du trenger råd og veiledning ved personlige og sosiale vanskeligheter eller studieproblemer som ikke er faglige.

Du kan også be om informasjon av forskjellig art og få vite hvor du skal henvende deg i helse- og sosiale spørsmål og juridiske saker.

Sosialkonsulent Ann Torunn Olsen

Roald Amundsenspl. 1 (Odd Berg-bygget),
Tlf. 81 012. Kl. 09.00 - 15.00 untatt torsdager.

Sosialkonsulent for utenlandsstudenter

Eivind Karlsen

Roald Amundsenspl. 1 (Odd Berg-bygget)
Tlf. 81 012

Tirsdag... kl. 09.00 - 16.00

Onsdag... kl. 12.00 - 16.00

Torsdag... kl. 09.00 - 12.00

Fredag.... kl. 10.30 - 15.00

Husk å benytte deg av de økonomiske støtteordningene som Studentsamskipnaden har til dekning av helsemessige utgifter:

HELSEFONDET
OG REFUSJON AV EGENANDELER

For informasjon, se reglene.

Utropia

I REDAKSJONEN:

Trond Davidsen
Steinar Johansen
Oddgeir Sagerup
Tage Stabell-Kulø
Geir Hatling
Geir Arne Hansen
Britt Bakkehaug
Tove Klæboe Nilsen
Gry Berntzen
Lars Åge Rotvold
Arve Bartnes
Kai Friis
Wemund Aabø
Esben O. Henriksen

REDAKTØR:

Geir Hatling

REDAKSJONSSEKRETÆR:

Geir Arne Hansen

UTROPIA er et organ for studentene ved Universitetet i Tromsø, og kommer med 12 nummer i året. Redaksjonen er valgt på politisk uavhengig grunnlag.

KONTORTID I UTROPIA

Mandag	13.00 - 14.00
Tirsdag	14.00 - 15.00
Onsdag	14.00 - 15.00
Torsdag	13.00 - 14.00
Fredag	13.00 - 14.00

Annonsepris: Kr. 4,- pr. sp.mm.
Ved fast annonsering 20 % rabatt.

Adr.: Boks 678, 9001 Tromsø
Tlf.: (083) 44 283

Opplag: 2000 eksemplarer

SATS OG OMBREKING:

Lundblad Grafisk A.S
Telefon (083) 86 775
Boks 49 - 9001 TROMSØ

Trykk: Bladet «Tromsø»

SISTE NUMMER FØR JUL

Røykere inn fra kulda

På institutt for matematiske realfag er røykerne bokstavelig talt skjøvet ut i kulda. Etter at røykeloven kom har instituttet vært erklært som røykfri sone. Dette gjelder ganger og korridorer såvel som kantine. -Det finnes jo faktisk ikke et eneste røykerom der vi røykere kan roe ned spendte eksamensnerver, sier en oppgitt og frustrert student i det han med skjelvende hender forsøker å riple av en fyrstikk utafor inngangen til IMR.

Steinar Johansen

Dispensasjon

I følge røykerettsforkjempere er det ingen tvil om at røykeloven i dette tilfellet har vært tolket både ensidig og kompromissløst, ja nærmest på grensa til det utidige. Dette er et klassisk eksempel på hva som kan skje når det snevre regelrytteri får gå sin seiersgang uforstyrret i vårt samfunn, sier en av røykeforkjemperne og gestikulerer lett med smågule fingre. Han henviser samtidig til paragraf 2 i unntaksreglene. Der heter det følgende: «Dersom det kun fins ett spiserom/kantine og det av økonomiske eller tekniske grunner er svært vanskelig å finne løsninger som helt hindrer røyk fra å trenge over til røykfri sone, kan det røykes ved inntil halvparten av bordene og sitteplassene i lokalet». Dette er en paragraf som rett og slett

«Med lov skal landet bygges, ikke ødes».

har blitt tiet ihjel av agitatoriske krefter, men nå skal sannheten frem i lyset slik at folk slipper å fryse seg halvt ihjel for å få seg en røyk.

Reinert Grammeltvedt, administrativ leder ved IMR, sier i en kommentar at han er positiv til å finne en løsning som er til beste både for røykere og ikke røykere. Problemet er imidlertid å finne frem til den mest hensiktsmessige ordning, men han er sikker på at dette skal kunne la seg gjøre.

Total-stipendiet

Totalsaken førte høsten 87 og våren 88 til den største studentdabatten som har vært på lenge. Det hele startet med at oljeselskapet Total Marine Norsk A.S. tilbød studentene i Tromsø 5 millioner kroner til å bygge boliger for. Studentene var i begynnelsen positivt innstilt, imidlertid snudde stemningen brått da det ble kjent at Total var representert ved sitt moderselskap i Sør Afrika.

Geir Hatling

Det viste seg at Total stod på boikottlisten til Fellestrådet for det sørlige Afrika p.g.a av sin omfattende virksomhet i apartheidstaten. På Hovedallmøtet (HAM) 19.11.87 vedtok studenten med 2/3 flertall å si nei til pengene for å vise sin solidaritet.

På HAM 10.03.88 gjorde studentene i Tromsø et vedtak som gikk ut på full økonomisk, kulturell og akademisk boikott av Sør-Afrika. Dette innebar også en boikott av de selskaper som hadde omfattende interesser i Sør-Afrika. Det var etter hvert kommet frem at det kunne være flere institutt som hadde avtaler med oljeselskap, Universitetet satte derfor ned en gruppe som skulle avklare universitetets forhold til økonomiske avtaler. Saken ble behandlet i universitetsstyret 4. februar 88. Studentenes representant Trond Dokken fremmet på møtet et eget forslag hvor han ba om at universitetet ikke skulle inngå såkalte goodwill-avtaler med oljeselskap hvis moderselskap har omfattende virksomhet i Sør-Afrika. Forslaget falt med 6 mot 8 stemmer.

Universitetsstyret vedtok deretter et forslag som ikke har noen prinsipiell grense angående hvilke oljeselskap en kan inngå goodwill-avtaler med. Stipendavtalen som det i artikkelen ovenfor er snakk om, er en avtale som går ut på at Total yter 250 000 kroner hvert år i en tre års periode som skal gå til studenter og ansatte innenfor oljerelaterte fag. Avtalen med Total ble underskrevet av universitetet den 19.02.88. Studentene gikk på HAM den 5. mai sterk imot avtalen. De vedtok der en uttalelse hvor det heter ->... Det er beklagelig at ikke universitetet ikke har tatt hensyn til studentenes vedtak som ble fattet på HAM 19.11.87 og 10.03.88 med overveldende flertall. Hovedallmøtet ved Universitetet i Tromsø vil med dette oppfordre alle ansatte og studenter ved Universitetet i Tromsø til å boikotte denne avtalen.» Slik som situasjonen er i dag ser det ut som studentene ved Universitetet i Tromsø fulgt ut følger oppfordringen fra hovedallmøtet.

Skibotn seminaret

Omlag 45 studenter hadde satt av helgen 4-6. november for å delta i det studentpolitiske seminaret i Skibotn. Seminaret er en årviss foreteelse. Fredag kveld gikk med til å diskutere hvor det var blitt av den politisk engasjerte student. Innleder var Tor Ødegård. Det kom frem mange forslag til tiltak for å øke den politiske aktiviteten rundt om på Universitetet.

Tage Stabell-Kulø

Lørdag var viet Hernesrapporten og Lånekassen. Stray, studiesjef ved Universitetet og sekretær for Hernes-utvalget, orienterte om rapporten, og de studentene som er med i arbeidet med en høringsuttalelse orienterte om sitt arbeid med rapporten. Fagerli fra styret i Lånekassen innledet i debatten om studiefinansieringen.

Søndag handlet om Norsk Studentunion (NSU). Torgeir Stokke, leder for arbeidsutvalget i NSU, var blandt innleiderne. Det fremkom at misnøyen med NSU er utbredt, og at mye må gjøres. En svært konstruktiv debatt ledet frem til konklusjonen om at NSU bør omorganiseres for i større grad tjene studentenes, dvs grunnplanets, interesser.

Som alltid på seminarene i Skibotn var det sosiale tillagt stor vekt. Arrangementet var særdeles vellykket.

Studentlag av Amnesty oppretta

Fokus på undertrykkelse

Per Thomas Andersen er en av drivkreftene bak Amnesty - arbeidet i byen.

Foto: Oddgreir Sagerup

Per Thomas Andersen, ansatt på Institutt for Språk og Litteratur (ISL), er en av drivkreftene bak Amnesty-arbeidet i byen. Andersen var i tillegg leder av norsk avdeling av Amnesty i tidsrommet 1984-86.

Britt Bakkehaug

Amnesty International, Tromsø arrangerte 1. og 2. oktober et opplæringsseminar. Formålet med seminaret var å skolere nye folk. 30 personer deltok, og 10-12 av disse starta ei Amnesty-gruppe på Universitetet. Amnesty-gruppa på Universitetet er den fjerde i sitt slag i Tromsø. Andersen forteller at den nyoppstarta gruppa nå holder på med opplæringsfasen.

Hva lærer de i opplæringsfasen?

-Amnestys arbeid går mye ut på å skrive appellbrev til regjeringer i land hvor det skjer brudd på men-

neskerettighetene. Den nyoppstarta gruppa lærer hvordan de skal skrive slike brev. Foreløpig har de skrevet appellbrev om tre forskjellige saker. Et til Sør-Afrika om en kvinnelig bibliotekar som har sittet fengsla i 2 år uten rettergang. Et annet til Nicaragua om en 36 år gammel mann som sitter fengsla anklaga for spionasje. Dommen lyder på 10 år. Appellen om frigivelse kommer som en følge av at mannen er fengslet for forhold som broren har vært innblanda i. Broren har imidlertid rømt til USA. Den tredje saken er om tre syriske brødre som har vært fengsla i 5 år uten rettergang. Grunnen er at de er medlemmer i Party Communist Action (PCA) som er forbudt i Syria. I alt 150 PCA-medlemmer er adoptert av Amnesty.

Når opplæringsfasen er over, hva er så neste skritt?

-Man fortsetter med brevskrivinga, men etter hvert vil gruppa adoptere en bestemt samvittighetsfange.

Hvem bestemmer hvilke saker som skal jobbes med?

-Amnestys hovedkontor er i London. Der bestemmes hvilke saker som er samvittighetsaker. Londonkontoret sender så en rekke saker over til hovedsetet i forskjellige land. Et gjennomført prinsipp er at ingen grupper jobber med saker som berører ens eget land. Når Oslo-kontoret har fått saker tilsendt, er det deres ansvar å fordele disse på de forskjellige lokalgruppene rundt om i landet.

Hvordan jobber Amnesty?

-Amnesty jobber innenfor 3 områder:

- 1) Betingelseløs frigivelse av alle samvittighetsfanger. Dette gjelder folk som er fengsla på grunn av sin overbevisning, religion, etniske opprinnelse, språk, kjønn. Betingelsen er at de ikke må ha oppfordra til bruk av vold.
- 2) Rask og rettferdig rettergang for alle politiske fanger.
- 3) Mot tortur og dødsstraff. I tillegg nyere undertrykkingsformer som forsvinninger og politiske drap uten rettsak.

Er det vanskelig å få ut informasjon om brudd på menneskerettighetene?

-Det varierer meget sterkt fra land til land. Men Amnesty har et godt informasjonsnett i svært mange land. Amnesty gjør bruk av både åpne og lukkede kilder. I tillegg sender Amnesty selv undersøkelseskommissjoner til land hvor det er mistanke om brudd på menneskerettighetene.

Hva er Amnesty International?

-Den engelske avisa «The Observer» publiserte 28. mai 1961 en appell for verdens «glemte fanger». Bak appellen sto en britisk advokat, Peter Benenson, en forhenværende utenriksminister, Sean MacBride, og en britisk lærer og kveker, Eric Baker. Appellen ga støtte til en bred kampanje for løslatelse av fanger som var fengslet på politisk og religiøst grunnlag. Kampanjen, «Appeal for Amnesty 1961», var opprinnelig ment å avsluttes ved utgangen av 1961. Imidlertid ble det snart klart at oppgaven var altfor stor til å kunne løses ved en kortvarig aksjon. Kampanjen ble til en fast organisasjon som fikk navnet Amnesty International.

-Amnesty International er verdensomspennende og arbeider for menneskerettigheter uavhengig av enhver regjering, politisk gruppering, ideologi, økonomisk interesse eller religiøs tro. Amnesty er i dag anerkjent som frittstående og upartisk, og har etterhvert oppnådd stor internasjonal respekt.

-Amnesty International arbeider i første rekke for fanger som kommer under betegnelsen «samvittighetsfanger». Amnesty tar ikke selv stilling til eller støtter en samvittighetsfanges politiske eller religiøse overbevisning. Men Amnesty støtter deres rett til fritt å gi uttrykk for sin overbevisning. I arbeidet støtter Amnesty seg blant annet til FN's menneskerettighetserklæring av 1948. Amnesty arbeider mot tortur og dødsstraff og annen grusom, umenneskelig eller nedverdiggende behandling eller straff. Amnesty arbeider også for at alle som er fengsla uten tiltale eller rettsak må bli fremstilt for en domstol og få en rettferdig rettsak.

-I løpet av et år reagerer Amnesty mot brudd på menneskerettighetene i mer enn 100 stater i nord, sør, øst og vest.

-Amnesty International gir hvert år ut en årsrapport hvor det rettes søkelyset mot de overgrepene og det maktmisbruket man kjenner til. I årets rapport ble Norge omtalt med to brudd på menneskerettighetene: Fengslinga av situasjonsbestemte militærnekttere og politivoldsaka i Bergen.

For regjeringer rundt om i verden er det et prestisjetap å bli negativt omtalt av Amnesty. Amnesty forskjellsbehandler ikke når det gjelder brudd på menneskerettighetene, men kritiserer brudd uansett hvor de skjer. Det er det enkelte mennesket som er viktig i Amnestys arbeid, ikke forholdet til de som hersker.

Kommer Amnesty til å samarbeide med andre grupper på Universitetet?

-Nei, Amnesty har som prinsipp ikke å samarbeide med andre organisasjoner. Dette for ikke å bli tatt til inntekt for et bestemt politisk syn. For Amnesty er det viktig å være politisk og religiøs nøytral for slik å bevare sin internasjonale troverdighet, avslutter Per Thomas Andersen.

De som har lyst til å være med i Amnesty-gruppa kan ta kontakt med Per Thomas Andersen på ISL.

Hvor bliver damerne av?

Studentboligene på Storelva begynner nå å bli befolka, og en av de første som flyttet inn var Knut Øyre. Han har bodd på hybelen sin i ei uke, og trives bra.

Tove Klæboe Nilsen

Boligene har en høy materiell standard, og hyblene er lyse og fine. Enkelte småting kunne vært løst mer praktisk, men likevel er jeg positivt overraska. Det meste er bra til Studentsamskipnaden å være!

Alt er ikke kommet på plass enda, f.eks. mangler det skrivebordslamper. Men Jarle Trondsen på Studentsamskipnaden har vært grei å informere om slike ting.

Hvordan tror du det blir å bo på Kvaløya framover?

-Jeg tror miljøet blir bra. Det er positivt at de har bygd enkeltstående hus som studentboliger. Det blir bedre sosialt miljø av det, og ikke studentslum som på Prestvann. Dessuten er det fred og ro, slik at man kan sitte hjemme og studere uten å bli forstyrret. Det er nemlig bra lydisolert mellom hyblene.

Hva med avstanden?

-Den er et aber. Selv om jeg har bil, blir det store kommunikasjonsmessige kostnader med å bo her. Skal man ta drosje natterstider, koster det 150 kr. Men det er ikke noe problem å komme seg til og fra byen. Det at det ikke går buss hit er en illusjon som må brytes. Det går, busser ganske ofte, og i helgene går også Nattugla til Storelva.

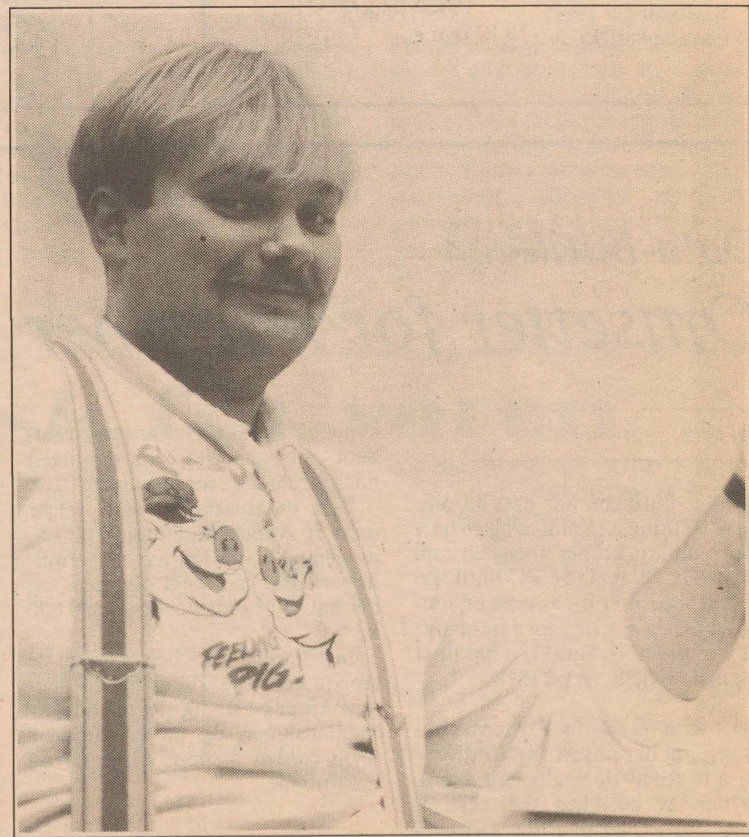
Hvorfor har du flytta til Storelva?

-Jeg hadde rett og slett ikke råd til å bo der jeg bodde, og søkte om å få studenthybel på Storelva. Det fikk jeg altså, selv om jeg bare har fire semesters ansiennitet.

Mange som har flytta hit har gjort det fordi de ikke hadde noe valg, og ikke fordi de har så lyst til å bo akkurat her. Men det er jo mulig at de trives etterhvert. Her er flotte omgivelser, og et eldorado for friluftsmennesker. Lysløypa går rett ovenfor husene. Noen bruker nok

imidlertid Storelva som springbrett for å komme seg på Prestvann, og blir ikke boende her lenger enn de av den grunn må.

Det eneste Knut virkelig etterlyser, er jenter. Av de 14 som til nå har flyttet inn, er det bare gutter! Det er ikke heldig for miljøet, mener han. Vi kan være enige i det. Så vi spør med Knut Øyre: Hvor bliver damerne av?!

Knut Øyre trives på Storelva, men savner dameselskap

Foto: Arve Bartnes

Dyre Tromsø-studenter

Økonomisk RAPPORT

NR. 18 - 13. OKTOBER 1988 - KR. 30,-

BUDSJETT-
GALLUP

Offentlig forvaltning

BLÅTT LYS FOR KUNNSKAPS-NORGE

NORGE I BAKLEKSA

I det internasjonale forskningsracet mer Norge sørgelig til kort. Særlig grunnforskningen har lidd under mange års innsparinger.

terme kilder dekket rundt en fjerdedel av driftsutgiftene til forsknings- og utviklingsarbeid ved uni-

versitetene og høyskole- ne i 1985. Andelen har økt siden da.

— Grunnforskningen

hemmes av sviktende rekruttering, mangelfull organisering og svak finansiering, sier Hernes-utvalget. Det er en alvorlig konklusjon når utvalget samtidig legger stor vekt på grunnforskningens styrke i fremtiden. Utviklingen peker mot et samfunn som står foran en kunnskaps eksplosjon. Internasjonalisering av utvekslingen og utviklingen av kunnskap er viktige stikkord. Samfunnsutviklingen må møtes med stadige omstillinger, og da kreves det solide kunnskapsplattformer å stå på.

PRIS PR. STUDENT VED UNIVERSITETET I OSLO 1987

Rekruttering i stampe

Studentene har i de siste årene valgt relativt kjappe og praktisk orienterte studier fremfor langvarige universitetstudier på hovedfagsnivå. Denne trenden må snus. I 1990-årene vil det bli en kraftig etterspørsel etter forskere: en hel generasjon vitenskapsmenn — og noen få kvinner — vil gå av for aldersgrensen. Dette er en aldersgruppe som har sittet som et lokk på stillingene. Uten hovedfagsstudenter til å ta over, må det bli rekrutteringsproblemer.

Problemet blir ikke lettere av at det har vært få nye forskerstillinger i mange fag de siste 10-15 årene. Mange potensielle rekrutterer er blitt lene av å vente på fast forskerstilling og har i stedet gått inn i bedre betalte stillinger andre steder. Hvordan lokke dem tilbake til forskning?

En student i Tromsø koster gjennomsnittlig det dobbelte av en student i Oslo eller Bergen. Dyr fagprofil og små forhold er årsaken. Dette viser en undersøkelse som er gjort av Økonomisk Rapport.

Lars Åge Rotvold

En rekke nøkkeltall for kostnadsnivået og kostnadsfordelingen er innhentet ved universitetene i Oslo, Bergen og Tromsø.

Hvis vi tar samlede bevilgninger til de enkelte universitetene i 1988 og fordeler dem på antall studenter, ser vi at en student i Tromsø gjennomsnittlig koster det dobbelte av en student i Oslo eller Bergen. Hvert studenthode i Tromsø har en årlig kostnad på 135.000 kroner, mens studentene i Oslo og Bergen må nøye seg med henholdsvis 60.000 og 68.000 kroner.

Økonomisk Rapport viser til at en direkte sammenligning mellom universitetene kan være vanskelig. Dette fordi fagprofilene er forskjellige. Fagenes natur gjør at det må være betydelig dyrere å utdanne en lege enn det det koster å ha en jurist på skolebenken. Hovedskillet går mellom de boklige fag på den ene siden (jus, samfunnsfag, historie og filosofi), og eksperimentelle fag på den

andre siden (medisin, naturvitenskapelige og tekniske fag). Ved universitetet i Oslo var kostnaden pr. student 144.000 kroner for hver medisinestudent i 1987, mens jus- og samfunnsfagsstudenter måtte nøye seg med 30.000-35.000 hver.

Hvorfor så dyrt i Tromsø?

Undersøkelsen viser til at Tromsø har en fagprofil med et relativt høyt innslag av dyre studenter, noe som delvis forklarer den høye stykke-

prisen pr. student ved UiTø.

Men fagprofilen forklarer ikke hele prisforskjellen mellom Oslo/Bergen og Tromsø.

En annen viktig faktor er størrelsen på fagområdene i Tromsø. Oslo har drøyt 1.000 medisinestudenter, Tromsø har snaut 300. Tromsø har 300 jus-studenter, mens Oslo sliter med godt over 3000.

Små fakultet betyr få studenter og ansatte å fordele grunnlagsinvesteringer på. Stabene kan ikke reduseres parallelt med små studenttall,

det er mange administrative oppgaver og faglige disipliner som må dekkes uansett om faget er stort eller lite. Stordrift gir klare økonomiske fordeler.

Økonomisk Rapport viser til et eksempel fra Teologisk fakultet ved Universitetet i Oslo hvor prestestudiet vel er noe av det minst eksperimentelle man kan tenke seg. Allikevel viser det seg at hver vordende prest koster 151.000 kroner hvert år. Dette er mer enn det en medisinester koster. Den stive utgiften skyldes

ene og alene at Teologisk fakultet har et lite og skrumpende studenttall, bare drøyt 50 personer frister studenttilværelsen på fakultetet.

Høye investeringskostnader

Ifølge Økonomisk Rapport er det dyrere å drive universitet i Nord-Norge enn i storbyene sørpå. Universitetet i Tromsø har store kommunikasjonsutgifter som ikke Oslo og Bergen er belemet med. Utgiftene til reiser, telefon og porto er svært belastende nordpå. I gjennomsnitt har en vitenskapelig ansatt ved Universitetet i Oslo drøye 2.500 kroner pr. år til reiser. I Tromsø er tilsvarende tall innpå 11.000 kroner.

Videre hevder undersøkelsen at den geografiske beliggenheten har en indirekte kostnad ved at forskere må lokkes nordover med bedre økonomiske og faglige vilkår.

Tromsø er også et universitet under oppbygging, noe som gir høyere investeringskostnader enn det de andre universitetene har. Men ifølge Økonomisk Rapport forklarer dette bare en kostnadsforskjell på 7.000-8.000 kroner pr. student. Hvis de samme studiepllassene og forskerstillingene hadde blitt lagt til eksisterende universiteter i Sør-Norge, kunne noen av investeringskostnadene vært redusert.

Økonomisk Rapport hevder at poenget ikke er at Tromsø-akademikerne sløser med pengene. Snarere må konklusjonen bli at kombinasjonen av forskning og distriktspolitikk blir kostbar.

Smått er dyrt!

Universitetet i Tromsø

Bevilgninger 1988:	311.819 mill.
Antall studenter	2.310
Kostnad pr. student	135.000 kroner
Driftskostnad pr. vitenskapelig ansatt:	823.000 kroner
Bevilgninger 1989:	339.717 mill.
Økning 88-89	8,9 %

Universitetet i Bergen

Bevilgninger 1988:	594.845 mill.
Antall studenter	8.685
Kostnad pr. student	68.500 kroner
Driftskostnad pr. vitenskapelig ansatt:	615.600 kroner
Bevilgninger 1989:	622.846 mill.
Økning 88-89	4,7%

Universitetet i Oslo

Bevilgninger 1988:	1.215.323 mill.
Antall studenter	20.240
Kostnad pr. student	60.000 kroner
Driftskostnad pr. vitenskapelig ansatt	652.000 kroner
Bevilgninger 1989:	1.286.795 mill.
Økning 88-89	5,9 %

Data-butikken

Omsetter for millioner

Kai Friis

PC-butikken har hatt en omsetning på rundt to og en halv million kroner siden den kom i fast drift 18. mai i år. PC-butikken skal gi studenter og ansatte en mulighet til å kjøpe rimelig data-utstyr på Universitetet. Butikken befinner seg nede i kjelleren på IMR.

EDB-senteret står for driften av butikken, og har ansatt fire studenter for å ta seg av de daglige gjøremål. Driften av butikken skal ikke gi noen profitt, og den lille fortjenesten man har, går til å dekke lønninger til de ansatte.

I begynnelsen var det meningen

at det bare skulle være ansatt en student, men den store omsetningen har gjort at man måtte ansatte flere.

Den datamaskinen som selger mest er Apples Macintosh, omsetningen på Apple har passert to millioner. IBM har solgt dårligere, og det har vært omsatt for 4-500 000 kr.

Instituttene var i begynnelsen de største kundene. I høst har studentene kjøpt en stadig større andel av datamaskiner, og nå er kundene jevnt fordelt mellom studenter og instituttene.

Hardware

Maskinene er basert på Motorola

32 bits MC68020

stagner på 16-67

søker har en site

lenhet 13,2 MB pr. ut

system med 630 MB

legg til stasjon på disk

Se til 100 kr 20

og 10% reservedel

skjerm i utvalg

MB-skuller

ved det minste

verktøyet

varene er det

alternativt

skjerm

skjerm

skjerm

skjerm

skjerm

skjerm

skjerm

skjerm

skjerm

skjerm

skjerm

Informasjonssamfunnets morgenbønn

Fader vor du som er i datamaskinen

Helliget werde ditt operativsystem,

komme ditt flerbrukersystem

skje din vilje som på skjermen,

saa ogaa i printeren.

Led oss ikke inn i systemfeil,

men fri oss fra de mørke skjermene.

Gi oss i dag vor daglige utskrift

og tilgi oss vaare tastefeil.

selv om vi aldri tilgir noen for programfeil

Thi ditt er systemet,

og makten over personalet

i evighet

(ENTER)

Verdens nordligste studentblaase orkester

Er studentene i Tromsø interessert i musikalsk kulturell virksomhet? Ikke umulig. Mange av oss har i alle fall en viss trang til utfoldelse på andre plan enn det rent akademiske. Selv om uttrykkstrangen er utbredt, klarer de aller fleste heldigvis å stagge denne på en anstendig måte, uten bråk og spetakkel. Folk synger riktignok både i dusjen og i andre væske-relaterte sammenhenger, men alt i alt kan man si at det store flertallet begrenser sin musikalske utfoldelse til et hensynsfullt lavnivå.

Espen O. Henriksen

De aller fleste, men ikke alle. Blant de over 2700 studentene ved Universitetet i Tromsø er det en liten gruppe på snaut 15 unge mennesker som helt hemningsløst lever ut sin trang til å spille sammen i orkester. Denne, statistisk sett noe spesielle, gruppen har av en eller annen intern grunn valgt å kalle seg «Ompagniet».

De første musikantene kom sammen høsten -84 i forberedelsene til studentuka -85. Orkesteret har siden den gang gjort seg bemerket både i NRK og på studentuker rundt om i landet. Den faste aktiviteten er en ukentlig øvelse, der musikalsk leder Rune Teigen er den uansvarlige. Med stor ro og sindighet loser han de noe oppspilte medlemmene gjennom de mest intrikate arrangementer. Repertoaret, som (med få unntak) spenner over alt fra ragtime til De Lillos' «Si'l vous plaise», er stort sett enten skrevet for korps eller spesielt arrangert for «Ompagniet». For å styrke det musikalske og det sosiale fellesskapet, arrangeres det ei øvingshelg hvert semester. Ompagniet samler da alt som er å oppdrive av medlemmer, instrumenter, god mat og god drikke og forflytter seg til universitetets felt-

stasjon i Skibotn. Der, i dypet av furuskogen, jobbes det intenst, både musikalsk og sosialt. Høstens utflykt ble gjennomført i helga 16.-18. september. Disse helgene og gjestepptredener ved andre studiesteder regnes som høydepunktene i sesongen. I år deltok Ompagniet på Studentuka på Ås, sammen med kor og orkestre fra andre læresteder.

Ompagniet er åpent for nye medlemmer, og i den forbindelse kan Utopia formidle følgende:

- Orkesteret er åpent for alle studenter som vil spille i blaaseorkester. Ingen som har spilt før (f.eks. i korps) er for god eller for dårlig til å begynne i Ompagniet. For øyeblikket er det spesielt behov for trombonist og trommeslager (trommer skaffes).

- Medlemmene må i de fleste tilfeller eie/skaffe instrument selv.

- Interesserte er velkomne på øvelsene, som gjennomføres hver torsdag kl. 20.00 på IMR, undevisningsrom 4.

Ompagniet ved Universitetets observatorium i Skibotn

Usikkert tross stort boksalg

Akademisk Kvarter er Universitetsbokhandelen i Tromsø. Den er i sin helhet eiet av Studentsakskipnaden (SiTø). Førrige gang SiTø drev en bokhandel gikk endte det med konkurs og million- tap. Styret i Akademisk Kvarter går sitt ytterste for å unngå å gjøre de samme feilene som Uni-Bok gjorde. Det er imidlertid enda ikke klart hvordan den økonomiske stillingen til bokhandelen er. Daglig leder, Brit Digre, sier at det ser ut som om det går godt. Resultatet vil vi se når årsoppgjøret foretas.

Tagge Stabell-Kulø

Etter konkurransen i Uni-bok høsten -87 gjorde Hovedallmøtet (HAM) en rekke vedtak som skulle hindre at noe lignende skulle gjenta seg. Hovedsakelig at Studentsakskipnaden ikke igjen skulle stå som ene-eier av bokhandelen. Konkursen medførte imidlertid at ingen banker var villig til å gi Akademisk Kvarter de økonomiske betingelser alle hadde ønsket. Spesielt hadde HAM satt som betingelse at SiTø ikke skulle være ansvarlig overfor Akademisk Kvarter for mer enn aksjekapitalen. Det viste seg imidlertid at SiTø måtte garantere for kassakreditten.

Styret i Akademisk Kvarter består av en representant for Universitetet, en fra SiTø, en student og en fra næringslivet. Studenten er Hans-Kristian Hernes.

Mye arbeid er lagt ned i å unngå de problemene Uni-bok hadde. Spesielt har det vært lagt vekt på å unngå personalproblemer. Det har ikke manglet på dystre spå-

dommer, og SiTø har satset mye penger i bokhandelen. Alle har imidlertid sett nødvendigheten av å ha en fagbokhandel i forbindelse med Universitetet. SiTø er den naturlige til å drive en slik bokhandel. I tillegg til at SiTø har studenter i styret, tilkommer det også SiTø gratis lokaler, betalt av Universitetet. Dette gir SiTø et betydelig konkurransefortrinn.

Daglig leder av Akademisk Kvarter, Brit Digre, opplyser på det studentpolitiske seminaret i Skiboten at det ser ut som om det går godt med bokhandelen. Det er imidlertid vanskelig å si noe om den økonomiske situasjonen før årsoppgjøret er foretatt. Hun forklarte at den forventede årsomsetningen vil ligge på omlag 9 millioner kroner. Med en så liten omsetning er bokhandelen nødt til å redusere antall titler. I praksis vil det si at kun pensumlitteratur vil bli å finne i hyllene. Alt annet må bestilles spesielt. Hun kunne bare beklage at dette egentlig ikke tilfrestiller de krav en bør kunne stille til en skikkelig fag bokhandel.

Hernes kunne på Studentrådsmøte 2. november, også opplyst at omset-

ningen var stor, vel 2.4 millioner ved utgangen av september. Brutto for-tjeneste var 30,5%, men det er forbudet en del usikre momenter til dette, og det nøyaktige tallet er usikkert. 25% av omsetningen i oktober skyldes salget som har vært holdt. Meningen er å være kvitt det gamle varelageret ved utgangen av året. Dette vil føre til høyere omløpshastighet i varelageret. Det var et av problemene Uni-bok slet med.

Han kunne også opplyse at salget til den videregående skolen har sviktet. Det er uklart hva dette vil bety økonomisk.

Akademisk Kvarter skal være en skikkelig fagbokhandel. Av den totale omsetning står fagbøkene for 1,5 mill.

Fremover skal bokhandelen få i gang et godt økonomisk styringssystem, samt at det skal legges vekt på utvikling av personalet og organisasjonen. Arbeidet med planleggingen av flytting til nye lokaler i Hovedgården i Breivika er også påbegynt. Det skal også utarbeides nye data-assisterte rutiner for bestilling av bøker.

Master's Program in International Business

MIB
Master of
International
Business

- INTERNATIONAL MANAGEMENT EDUCATION FROM ONE OF SCANDINAVIA'S LEADING BUSINESS SCHOOLS
- 2 YEAR MASTER'S PROGRAM IN INTERNATIONAL BUSINESS TAUGHT IN ENGLISH
- ADMISSION BASED ON A BACHELOR'S DEGREE OR EQUIVALENT AND SATISFACTORY TEST SCORE ON THE GMAT TEST*
- STUDENTS FROM DIFFERENT NATIONS AND DIFFERENT BACKGROUNDS IN A CHALLENGING CROSS-CULTURAL LEARNING ENVIRONMENT
- DEVELOPMENT OF INTERNATIONAL MANAGEMENT SKILLS

GMAT test dates: Test application deadline:

* Graduate Management Admission Test	Jan 28, 1989	Dec 7, 1988
	March 18, 1989	Jan 25, 1989
	June 17, 1989	April 26, 1989

Successful applicants will be notified approximately 6 weeks after each test date

The MIB program is an international program for students from different countries with varied educational backgrounds. Since 1986, students from more than 15 different countries have attended this program, leading to the degree of "Master of International Business".

For further information and application forms, please write to:

Admissions Office (MIB),
The Norwegian School of Economics
and Business Administration,
Helleveien 30
N-5035 BERGEN SANDVIKEN
Norway

Phone: 47-5-959000

 Norges Handelshøyskole
Norwegian School of Economics
and Business Administration

Fransk fra våren

Til våren skal det opprettes et fem-vektallskurs i fransk for ikke-filologer. Kurset legges opp som et brukerkurs, med hovedvekt på praktisk -språklig trening.

Gry Berntzen

Målgruppa for kurset er realister, først og fremst fra sivilingeniørstudiet og fiskerikandidatstudiet. I deres faggruppe er det lagt inn en viss del ikke-

realfaglige emner, og tilbud det i fransk vil dermed stilles på linje med det allerede eksisterende «English for Business and Economics». For de med spesiell interesse for faget, har Universitetet inngått en samarbeidsavtale med universitetet i Caen, slik at en kan reise til Frankrike og ta kurs der. En vil i så fall enten ta et fem-vektallskurs i fransk i tillegg til øvrige kurs etter valg som kan passe inn i en cand.mag i Norge. Eller man kan satse på å ta kurs som kan brukes som innfallsport til videre studier i Frankrike. Utgangsnivået på kurset skal legges på fransk C-språk fra vi deregående skole. For de som ikke

har hatt fransk før, vil det bli et intensivt forkurs på høsten. Selve franskkurset planlegges kjørt på våren. Første kurs starter våren -89, mens første forkurs får oppstart høstsemesteret -89. Kurset vil, så langt Utopia erfarer, bli lagt opp slik at de emner det omhandler først og fremst er interessant for realister. Ved lignende kurs ved andre læresteder har en i tillegg hatt en adgangsbegrensning slik at filologer er utelukkert fra å ta kurset. Hvorvidt dette også vil skje i Tromsø er ennå uklart, det vil avhenge av bl.a. hvor mange det er som søker fra realfag.

JESUS OG MARX

-Sosialismen er en forutsetning for min tro, sier studentprest Dagfinn Magnus.

Utropia: Geir Hatling

Personen som roper at vi skal stige på, er en mann midt i tredve åra. Vi kommer inn i et lyst og trivelig kontor, midt på bordet står en krukke med sukkertøy som vi straks får ta del i. Vi er på besøk hos studentpresten Dagfinn Magnus.

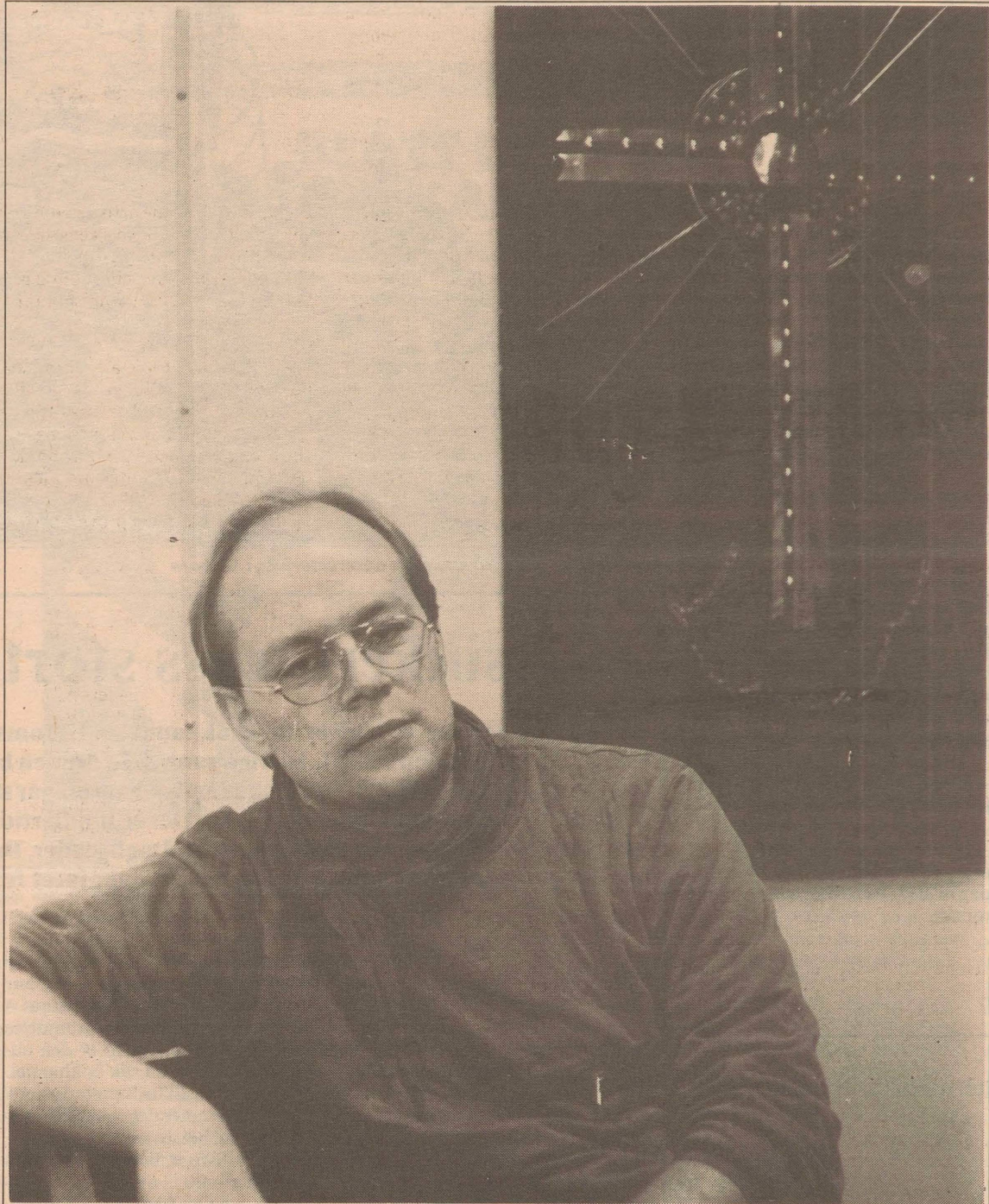
Magnus har fartet mye rundt i landet. Han har vært feltprest i marinen og lektor i den videregående skolen. Det siste er noe han fortsatt holder ut med. Magnus er gift med Jeanette som er utdannet lege. De har etterhvert fått tre barn sammen, noe som har ført til ganske mye vask av tøy.

Jeg er på en måte en sosialarbeider. Det jeg er betalt for er å ha tid til mennesker som har behov for å snakke, det være seg om studier, ekteskap eller andre sosiale problemer de måtte ha. For å oppnå kontakt slik at jeg blir brukt er det en nødvendighet at jeg viser mitt blide åsyn for studentene, derfor er jeg mye å se i kantina hvor det er lett å komme i kontakt med studenter.

Studentene har altfor lite perspektiv på hva de driver med

Jeg er jo en fagmann innen teologi, teologi er en av de eldste vitenskaper vi har, han understreker dette med å gestikulere med armene. Jeg har ingen akademisk status på universitetet, noe som er svært vanlig i utlandet spesielt i England. De som går på universitetet er opptatt av kirkelige ritualer, spesielt det som kalles New Age bevegelsen. Mange kommer til meg for at jeg skal forklare dem hva dette egentlig går ut på. Grunntanken bak det hele skremmer meg, sier han med en litt oppgitt tone, det virker på meg som om det kun er et oppgulp av gamle religiøse ritualer. Alt skal være tillatt.

Folk er på jakt etter faste holdepunkt i livet, slik også med studenter. Mange studenter har etter min mening altfor lite perspektiv på hva de driver med. I mange situasjoner er

Universitetets joviale prest Dagfinn Magnus.

Foto: Oddgeir Sagerup.

de totalt løsrevet fra andre livssituasjoner. For mange vil det å drive kun med tall, binære ting virke veldig innteressant. Mange vil også oppleve det som litt filosofisk, likevel er de jo så livsfjerne som det går an.

Kristendommen er et livssyn, det betyr at det er en helhetsforståelse av livet. Som jeg tidligere har nevnt har alle mennesker behov for faste holdepunkt i livet. Det er viktig at kirken tar dette alvorlig og viser at vi ikke bare er en 2000 år gammel konservativ institusjon. På samme tid vil jeg jo legge til at en så gammel institusjon uansett må være en viss konserverende faktor. Hovedoppgaven til en prest er å gi håp.

Her gjør han en liten pause for å utdype dette nærmere. Det har vært mye kritikk av kirken. Mye har vært berettiget, mens noe ikke har vært det. La meg først si at det er klart at kirken ofte har blitt misbrukt. Den er misbrukt både av folk i og utenfor kirken, mange innenfor kirken har ikke vært like flink til å innse den store makten de har. Det har vært lett å trække folk ned i søla med bibelen i hånd. Samtidig må en være klar over at også kirken består av mennesker som også gjør feil i livet. Kritikk er det en fordel for kirken, det motsatte ville vært usunt. Vel og merke hvis den er

konstruktiv. Kirken er et trosfelleskap ikke et meningsfelleskap. Det betyr at det ikke er noe galt med kirken fordi om vi har forskjellige meninger når det gjelder den mer perifere troen slik som abort, miljøvern, kvinnekamp, osv. Det som for kirken er viktig er at det er en så lik oppfatning av bibelen som mulig. Det er hva vi kaller den basale troen. Mye av kritikken som kommer er dessuten et uttrykk for en ekte interesse for hva som foregår.

Kalt inn på teppet på menighetsfakultetet

Magnus setter seg litt bedre til rette etter den lange tiraden om kirken holdning. Samtalen vender seg mot ungdommen i dag, det er tydelig et tema som opptar Magnus sterkt.

Det er viktig at ungdommen får prøve ut de ideer og tanker de har. Alle mennesker trenger respons på de meninger/tanker de har. Selv har

jeg hatt min skoloring i ungdomsskolen og på gymnaset på venstresiden i politikken. Etter min tro skulle jeg være pasifist, men etter at Sovjet innvadede Afghanistan i 78 innså jeg det at det vil være situasjoner hvor en må ta til våpen. Jeg har vært med å okkupere hus i Bergen hvor vi ble kastet ut av politiet. Mens jeg gikk på menighetsfakultetet ble jeg to ganger kalt inn på teppet av dekanus. Første gang fordi jeg skrev kritiske bemerkninger om forstanderskapet, andre gang fordi jeg gikk med rødt flagg i 1.mai tog. Sosialismen er en forutsetning for min tro. Sosialismen for meg betyr at jeg tar del i forsvaret av de som har det vanskelig og prøver å forbedre de svake situasjoner.

68 generasjonen byttet ut bobla med Mercedes

Det å engasjere seg for andre mennesker er noe som også studenter i dag er flinke til. Vi hadde det vel litt enklere fordi vi

hadde saker som samlet mye folk, Vietnam krigen, miljø saker som Mardøla og Alta. Poenget er at folk kjemper for det de tror på. Hvis en ikke har et hjerte som brenner for urett og solidaritet i verden, er man blitt gammel før tiden. Mange har sagt til meg at 68 generasjonen har gått fra sine standpunkt. Ved første øyekast kan det kanskje se slik ut der de har byttet ut bobla med Mercedes og har fått seg fet jobb. Jeg tror ikke det er tilfelle, jeg tror heller de lever etter slagordet «If you can't beat them, join them.» De bekjemper systemet innenfra. De ideer, tanker en har levd etter i flere år kan ikke bare kastes vrak på over natta.

Ingen mennesker er født gode . . .

68 generasjonen var den generasjonen som startet med samboerskap, nå ser det ut som om ekteskapet er på vei tilbake som samlivsform. En av grunnene til det kan være at folk føler at moralen som kirken forfekter gjør at de har noe å forholde seg til i et ekteskap. Jeg mener det er viktig å få frem at ekteskapet er ikke nok i seg selv, det viktigste er at man lærer seg å leve sammen. Dele de samme gleder og sorger. Mange som gifter seg tror at det å leve i formaliserte former gjør at de unngår problemer. Det er galt. I alle forhold vil det før eller senere oppstå problemer. Problemer er til for å løses også i et ekteskap. To gode halvparter er ikke nødvendigvis en god helhet. Det må være lov å innrømme at man tok feil. Kirken har tatt konsekvensen av dette og var derfor blant de første som satte igang med familierådgivning. Faktum er, sier Magnus, at ingen mennesker er født gode, selv ikke på bunnen. Menneskene må av og til stoppe opp og spørre seg selv hva de egentlig driver med. Det er stor forskjell på det en gjør og det Gud vil en skal gjøre.

Ung og homofil?

Eg heiter Rick Penland. Eg er 23 år gammal og studerer i haust nordisk mellomfag ved Universitetet i Tromsø. Eg kjem fra U.S.A. og der har eg allerede fått min «Bachelor of Arts» i kjemi og skandinaviske studium. Eg håpar å verte lege. Eg er homofil, og det er det eg vil fortelle om no. Sjølv ordet homofil er ei samansetting av eit gresk prefiks, «homo» og suffiks, «fil». «Homo» tyder: lik, det same, eller av samme type og «fil» tyder: elskande, så bokstaveleg talt tyder homofil: lik elskande, eller vidare ein/ei som elsker andre av samme kjønn. Men sidan vi talar om menneske, vert det ikkje så enkelt. Homofili er ei legning som nokre menneske er fødd med, og det inneber eit kjensleviv som er litt forskjellig frå det heterofile. Den viktigaste grunnen til det, synes eg, ligg i det at vi homofile vert undertrykt nesten kvar einaste dag frå fødselen av. Vi lever i eit heterofilt samfunn der heterofile kjensler og handlingar vert uttalt heile tida. Vi har vorte lært heile livet at det berre er «naturleg» og «normalt», så at det vert vanskelig å peike på enkelte heterofile handlingar i dagleglivet etter kvart, men sammstundes får vi kjensle av at vi er undertrykt. Det hendar at vi

undertrykkjer oss sjølve fordi vi føler at vi må gøyme seksualiteten vår frå andre, og når vi fyrst vert medvitne om seksualiteten vår, føler vi ofte at vi er heilt åleine i verda. Samfunnet har ikkje gjort det lett for oss å «kome ut». Tvert imot, for berre 43 år sidan vart homofile pynta med rosa trekantar og drepi i lag med jødar, kommunistar og andre som i Tyskland ikkje vart rekna som menneske av samfunnet og staten der, kyrkja har fordømt oss og inntil 1974 i U.S.A. og 1976 i Noreg vart homofili kalla for sjukdom av psykologane. Det synes eg er særleg interessant når Sigmund Freud sjølv skreiv følgjande i eit brev frå 1935: «Homoseksualitet er ingen last, ingen degenerering og kan heller ikkje klassifiseres som en sykdom. Homoseksualitet er en variasjon i den seksuelle utviklingen.» (Side 140 i «De forsvant bare» av Karen-Christie Friele.)

Kva eigentleg er grunnen til at det tok over 35 år før psykologar og psykiatrar konkluderte med det same i U.S.A. og Noreg? I andre delar av verda vert homofili framleis rekna som sjukdom og ofte er det straffbart. Sjølv om vi har komi såpass langt i landa våre, fins det

framleis psykologisk og fysisk undertrykking av homofile her.

På grunn av denne unertrykkinga over så lang tid, har vi homofile vori nøgd til å gå under jorda for å lage vår eigen kultur. Kulturen vår er mangfaldig og praktfull med innsett frå mange kjente kunstnarar, som Oscar Wilde for å nemne berre ein. Sjølvsgd finst det nokre delar av kulturen vår som nokre menneske ikkje synes er noko bra, men det gjels for alle kulturar. Poenget er at vi homofile har masse å gje til samfunnet generelt.

Målet vårt som homofile i 1988, som eg ser det, er å stå fram for å vise samfunnet at vi finst og at vi berre menneske som alle andre menneske i samfunnet. Vi treng kjærleik og vener og mat som alle andre menneske, og vi jobbar i alle slags yrke. Vi vil at seksualiteten vår vert akseptert som ein variasjon av menneskelig seksualitet og ikkje berre av psykologer og psykiatrar. Når homofili fyrst vert akseptert av samfunnet generelt, stoppar undertrykkinga og sjølvundertrykkinga og samfunnet vert berre rikare når vi endelig byrjar å bu i lag heterofile og homofile med full gjensidigaksept.

Rick Penland.

Foto: Arve Bartnes

Eg har skrivne denne artikkelen fordi eg synes det er veldig merkeleg at det ikkje finst ei homofiligruppe på eit slikt moderne universitet som dette her. Eg veit at det er mange homofile som studerer her ved universitetet og kanskje nokre av dei kunne trenge ei slik gruppe for å få støtte og solidaritet med andre homofile. Eg har også skrivne artikkelen fordi eg synes det berre er sunt for dei heterofile å tenkje og snakke om forholdet deira til homofili fordi alle kjem i kontakt med homofile i dagleglivet og det er opp til oss å prøve å byggje

eit betre, meir rettferdig samfunn. Til slutt vil eg berre seie at det finst ei ungdomsgruppe for lesber og homser under 26 år i Tromsø. Vi møtast kvar torsdag på kontoret til Det Norske Forbund -48 (DNF-48) i grønnegeta 32 kl 19 -21. Elles kan folk ta kontakt ved å ringe 37868 eller skrivne til pb. 500, 9001 TROMSØ. I tilfelle av at nokon er over 26 år, er det berre å ringe eller skrivne til det same nummeret og adressa. For love and life, we're not going back!

Rick Penland

Hva har NSU-Tromsø gjort?

De fleste av oss i arbeidsutvalget er «ferske» i studentpolitisk sammenheng. Dette har kanskje hindret vårt arbeid en smule, noe som vil bedre seg til våren.

Et problem vi sliter med, er å få markert oss skikkelig, slik at vi kan bli brukt mer og at vi får mer tilbakemelding på det vi gjør. Ved semesterstart hadde vi en stand ved registreringen, spesielt myntet på de nye studentene. Under INFO-dagene delte vi ut forskjellige hefter, som var ment å være en hjelp til nye studenter for å minske forvirringen ved det å begynne på et universitet. Disse tingene er ledd i et informasjonsarbeidet til NSU, som lenge har vært forsømt.

I høst har vi opprettet et fagutvalg for ex-phil. Dette har blitt godt motatt både av studenter og ansatte. I dette utvalget blir det tatt opp de problemer studentene har, og både studenter og forelesere har foreslått konkrete ting som kan lette studentenes situasjon. Dette håper vi blir videreført kommende år.

20. oktober arrangerte vi «Palestinadagen» i samarbeid med SAIH og Palestinakomiteen. Her hadde vi foredrag om palestinske studenters hverdag, og om palestinske kvinners problemer i forhold til norske kvinners problemer. Det ble også servert palestinsk mat.

I regi av NSU-Tromsø ble det i høst arrangert en konferanse om høyere utdanning i Nord Norge. Konferansen ble holdt like etter at Hernesrapporten «Med viten og vilje» ble offentliggjort, slik at den fikk mye bles. Deltakerne på konferansen var de fleste som har med høyere utdanning i Nord Norge å gjøre, deriblant tre som satt i Hernes utvalget, men politikerne glimret med sitt fravær. Konferansen var en ubetinget suksess, det eneste vi har hørt av negativ kritikk er at enkelte ikke ble invitert.

Som nevnt har «Med viten og vilje» blitt offentliggjort. Dette er en offentlig utredning som er sendt til høring. Høringsfristen er satt til 1. desember. Her har vi tillitsvalgte studenter gått sammen og fordelt

arbeidet mellom oss. Arbeidet med høringstutalelsen og Nord Norges konferansen er det som har tatt mest tid for oss i arbeidsutvalget i NSU-Tromsø.

På NSUs landsting i 1989 (landstinget er NSUs høyeste organ), skal hele modellen for hvordan organisasjonen NSU er bygget opp på, drøftes. For at vi skal kunne legge fram Tromsøstudentenes syn og være representative for universitetet, er det viktig at vi får innspill fra flest mulig av medlemmene her. Det betyr at vi ønsker respons fra deg, og vi vil gjerne høre både positive og negative ting om organiseringa.

Nå står vi foran et nytt semester og vil gjerne ha inn forslag til hva vi skal bruke tiden på. Hva mener du vi bør prioritere? Du finner oss i Glassburet i kjelleren på UB. Stikk innom!

NSU-Tromsø
Espen Kristensen

Nyksund

Litt om Nyksunds historie og stedet

Nyksund er et fiskevær beliggende på yttersiden av øygruppen Vesterålen. Her har fiskere fra et stort distrikt rodd vinterfiske opp gjennom tidene. Som så mange andre småsteder ute ved havet, ble også Nyksund fraflyttet i 70-åra. Havnen ble for liten for de store trålerne som nå ble tatt i bruk. Etterhvert flyttet folk fra stedet, og Nyksund ble en «spøkelseby».

Ny giv for Nyksund

I 1983 kom en henvendelse til Øksnes kommune fra Berlin med spørsmål om å få starte arbeid med planlegging av et ungdomssenter i Nyksund. Både kommunen og huseierne var interessert i at noe ble gjort med stedet. Andre hadde to ganger forsøkt å få igang turistvirksomhet i Nyksund, uten at dette hadde lyktes. Nyksund syntes dømt til undergang. Her var ingenting å tape, så man ville gjøre et siste forsøk. Sommeren 85 og 86 har ungdom fra

ulike sosiale miljø bodd og arbeidet i Nyksund. Tilsammen ca. 700 personer hvorav de fleste er studenter, skoleelever eller arbeidsløse ungdom.

Hva vil vi?

Et utdannings- og møtesenter av helt spesiell karakter skal oppstå her. Målet er internasjonal forståelse mellom ungdom, med hovedvekt på miljøbevaring og kulturaktiviteter.

Vi vil spesielt nevne:

- Øke forståelsen for miljølærens verdi, naturvern og ressurs sparing.
- Bidra til nasjonalt og internasjonalt fredsarbeid.
- Bygge opp et internasjonalt møtesenter i Nyksund, med plass for kursvirksomhet, ferie og fritidsaktiviteter.
- Bevisstgjøre ungdom i regionen om egen kultur og egen identitet.
- Finne nye måter å løse problemer som oppstår i tilknytning til arbeidsledighet blant ungdom.

- Bruke en opplæringsform basert på læring ved deltakelse.

Hvordan får vi endene til å møtes? Finansieringen er prosjektets største problem. Jo større prosjektet blir, dess mer utgifter er nødvendig til bl.a. administrasjon.

Hvordan du kan hjelpe til

Sommeren 1985 bestemte vi oss for å opprette foreningen «Nyksunds venner» til støtte for prosjektet. Denne foreningen er ikke bare ment å skulle støtte prosjektet økonomisk, men også drive informasjonssarbeid utad. Med tiden har vi planer om å starte en egen «Nyksund Avis».

Vi har fastsatt medlemskontingenten på minimum 120,- pr. år. For studenter og skoleelever 60,- pr. år.

Kontaktadresse i Tromsø:
Studentsamfunnet i Tromsø
Skippergt. 44
9000 Tromsø
tlf. 58155

Møte om gjeldskrisa

I 1988 vil den 3. verdens samlede utenlandsgjeld passere 1,2 billioner dollar. Gjeldskrisa har resultert i nettoverføringer fra fattige utviklingsland til i-land de siste 3-4 åra.

På 70-tallet ble en stadig større del av ressuroverføringene til råvareproduserende land i sør, lån fra private banker i Europa og USA. Disse generøse utlånene tok slutt på 80-tallet, da den vestlige verden opplevde nedgangstider. De innførte dollar førte imidlertid ikke til noen stor økonomisk vekst i de gjeldstyngede landene, og når disse lånene skal betales tilbake er det de fattigste i disse landene som får lide. Nedsatt næringsstilstand, dårligere utdanningsmuligheter og høyere arbeidsledighet er kjennetegn ved økningen i den sosiale nøden.

I ei ny bok, «A Fate Worse than Debt», hevder forfatteren Susan George at gjeldskrisa er en finan-

siell lav intensiv konflikt, - en global krig (nord-sør) for kontinuerlig å ødelegge, skade og holde fienden nede.

Enkelte har hevdet at eneste løsning er å nekte å betale tilbake den enorme gjøden, mens det på den andre sida har vokst frem et «sekundærmarked» med kjøp og salg av gjeldsposter -under pålydende verdi («equity-swaps»)!

Det blir anledning til å høre mer om kompliserte forhold som ligger bak denne situasjonen. 29. november arrangerer SAIH et åpent møte på universitetet i Breivika. Som innledere kommer Jon Børge Hansen, leder for FN-sambandet i Tromsø og Carl Erik Schultz, sosialøkonom og leder for økonomiavdelinga til Norsk Utenrikspolitisk Institutt.

SAIH Tromsø
Hilde Berg

Ikke angrip oss

Etter å ha lest Utopia av 24.10.88 får vi inntrykket av at ansvaret for mangelen på barnehageplasser for studentene forsøkes skjøvet over på de ansatte i barnehagene.

Vi viser til nedenforstående oversikt over fordeling av barnehageplasser i Studentsamskipnaden barnehager for å klargjøre hvor feilaktig dette er.

Fordeling av barnehageplasser i de 4 barnehagene som eies og drives av Studentsamskipnaden i Tromsø, og som har avtale om dekking av underskudd med Tromsø komune.

Barnehage Tromsø kom. Univ. Stud. RST Ans. i SiTø

Barnehage	Tromsø kom.	Univ.	Stud.	RST	Ans. i SiTø
Maurtua (-74)	22	11	24	11	
Tirilltoppen (-78)	8	5	11	-	
Breivika (-82)	26	17	5	-	
Kvaløya (-83)	30	15	3	-	
Sum antall plasser:	86	48	43	11	4

Tallene i parentes er byggeår.

RST: Regionsykehuset i Tromsø

Hvis vi trekker fra de to først bygde barnehagene ser vi at de tilsammen har 96 plasser hvorav studentene disponerer 8 plasser. Av de 4 plassene som disponeres av de ansatte i SiTø, disponeres 2 av barnehageansatte (begge assistenter). Oversikten viser

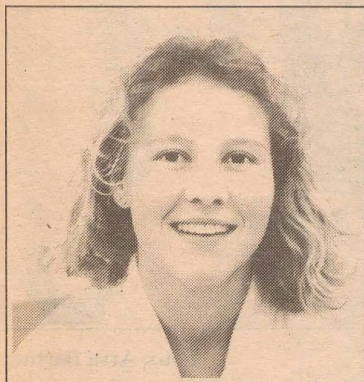
mangel på fagfolk. Dette er ingen tjent med!

På vegne av de ansatte i SiTø's barnehager

Hovedtillitsvalgte
Line Nielsen NTL
Anna Eggen Baardvik NL

Din mening

Hvordan synes du røykeloven blir overholdt her ved UITØ?

Hilde Monica Frostad Rise
Stud. Siv. Ing.

Jeg mener at de som røyker bør respektere forbudet. Det med å ha røykesoner, der det er lov til å røyke i visse tidspunkter, er en bra løsning. Men røykerne respekterer ikke dette, de røyker også når det ikke er lov.

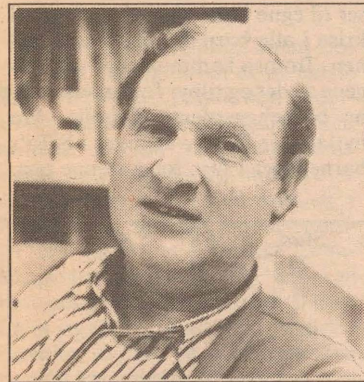
Geir Øyvind Stensland
Inst. Medisin

Tidsrommet for når det ikke er lov til å røyke respekteres ikke. Men det kan vel være vanskelig å følge med om når det er lov eller ikke lov til å røyke. Men loven håndheves altfor dårlig her ved UITØ.

Asbjørg Fyhn
Stipendiat ISV

Siden jeg oppholder meg for det meste på mitt kontor så har ikke dette opptatt meg noe særlig. Men det røykes mye ute i fellesrommene der det er forbudt. Så jeg mener at alle bør respektere denne røykeloven.

Per Mathiesen
Professor ISV

For meg personlig er det likegyldig om folk røyker eller ikke. Det ser ut som om menneskene ikke kan leve etter «halve regler. Så det blir lett uenighet når loven håndheves halvveis. En annen side av saken er at dette bygget, som jeg har vært med på å planlegge, tåler ikke røyk.

Hummer og Campari

Traktorulukker - eit trugsmål mot bygdenoreg?

Eit av vår eiga tids store dilemma er dei mange og tragiske traktorulukkene som fer som farsottar over heile det nynorskta-lande Noreg. Tala er så store at ein kan verta ovandotten av mindre. Det er heilt på det reine at denne utviklinga er eit trugsmål mot busettinga i grisgrendte stråk.

I fylgje statistikkar arbeidar berre 5% av Noregs innbyggjarar i land- og skogbruk, men denne sektoren har heile 20% av alle arbeidsulukker der folk har vorte drept. Dei fleste er i samband med traktor-kjøring. At det er eit tiltakande og moderne fenomen viser aukninga frå 1983 til 1984 på 50%.

Tala som stammar frå yrkeskjøring, reknar ikkje med alle dei ulukkene som er knytta til fritidskjøringa på kveldstid og i weekendane. Eg trur det her finst store mørketal.

Vi veit vel alle om ein unggut med tjukke hornbrillar eller ein gråspregd bonde som i laurdagsfylla har gått berserkargang med ein traktor i blomevollar, djupe veiter og på sykkelstigar, og lete bygda att som eit bomba hønseshus. Ofte går liv tapt i slik storlivnad og agelause.

Jamvel om traktoren kom seint til Noreg, kan ikkje det vera heile forklaringa. Det har vel hent eit og anna dødsfall i samband med hand-saming av mjølkemaskinar óg, men allikevel av heilt andre dimensjonar enn det her er snakk om. Nei, eg trur bygde-Noreg gjennom fleire generasjonar har ofseleg med kompetanse på traktoren.

Eg trur at mykje av årsaka til ulukkene er at traktorane har vorte fælslag kvikke, og dermed våre på pedalen. Det er også gruelig mykje utstyr ein kan montera på moderne traktorar. Både fórhaustarar, silos-

vansar, vasspumper, hengarar og mykje anna. Ein kan jo sjølv tenka seg til kva til dømes ein fórhaustar kan gjera med ein mann. Utstyret har rett og slett vorte for effektivt og stort til at bonden klarar og hanskast med han oppe i bratte urer og fientleg utmark.

Eit stort dilemma er at samstundes som traktoren er eit trugsmål mot bygde-Noreg er han også naudsynt for å kunne driva jordbruk i distrikta. Korleis skal dilemmaet løst? Eg trur at skal Noreg ha bufaste grender i framtida, må vi få begrensa traktorulukkene til eit lågmål jamført med kva som går føre seg i dag. Eg vil på det sterkaste anmoda om at det vart igangsatt forskning kring desse problema. Kanskje kan lesarane ha gode idear?

Morgenbladet

Nr. 273 - 154. årgang

Fredag 24. november 1972

Nr. 71 058 siden 1819

Universitetet i Tromsø — en kreftsvulst?

Av Eivind Sommerseth

NAR EN DEL av et vev vokser forttere enn vevet omkring, får vi en svulst. Universitetet i Tromsø er i ferd med å bli en slik svulst i bymiljøet der. Det er imidlertid to typer svulster. Noen er godartede og gir ikke varig men, mens andre er ondartede, og får oftest langt verre følger.

At Universitetet kom til å bli en verkebyll (godartet svulst) i bymiljøet i Tromsø, var ventet. En ekspansjon så enorm som den Universitetet medfører, må skape store vansker for lokalsamfunnet. Jobbetid og boligkrise er eksempler. Dette er imidlertid en situasjon som en håper skal gå over med tiden.

Det som gjør svulsten til en kreftsvulst, er at SUF (m-1), i samarbeide med andre venstresosialister som ikke i den grad toner flagg, dominerer hele universitetsmiljøet. Dette er 100 pst. tilfelle blant studentene, og i stor grad også tilfelle blant de ansatte. Et

lite eksempel på situasjonen: En jente som våget seg frem med JA TIL EF-merke i kampens hete i høst, ble totalt frosset ut av såvel studenter som forelesere.

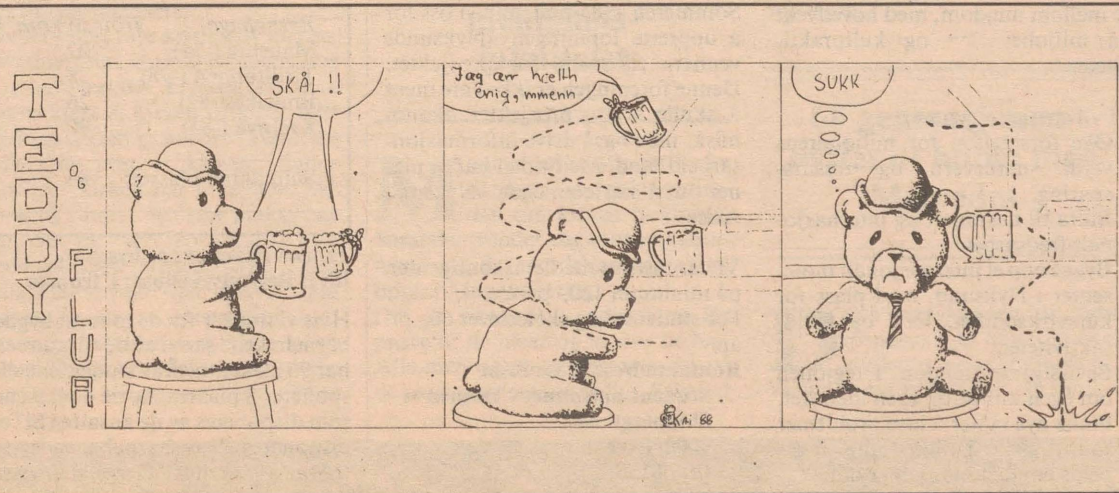
DE FRA NORD-NORGE som i dag ønsker å studere, men som ikke «står på masse-linja», har i dag intet alternativ i Universitetet i Tromsø. Dette er en situasjon som for oss er helt uholdbar. Vi må gjøre alt vi kan for å prøve å bygge opp et miljø hvor en kan eksistere uten å «kjempe for folkets interesser», som det heter på fagsproget. For å klare denne oppgaven, trengs det hjelp fra noen erfarne studenter. Det er derfor å håpe at enkelte av «våre» folk vil gjøre en innsats ved å ta fag i Tromsø.

I vårsemetret vil det bli undervist i følgende fag: Nordisk grunnfag, filosofi grunnfag, samt nyskapingen medisin grunnfag. Det vil bli gitt hovedfag- og grunnfagun-

dervisning i disse: Matematikk, fysikk, kjemi, biokjemi, databehandling, biologi og geologi. Fra høsten 1973 vil dessuten tysk og historisk grunnfag, samt medisinerutdannelse bli igangsatt. For 5-6 hovedfagstudenter vil det dessuten bli opprettet studentassistentstillinger hvor lønnen er kr. 5500,- pr. år.

JEG HAR INTET håp om at vi innen overskuelig fremtid skal klare å vippe SUF (m-1) og deres lakeier av pinnen i Tromsø, men ved et krafttak burde vi klare å skape en livskraftig opposisjon og et miljø som gjør det mulig å studere for mennesker som ikke ser det som sin viktigste oppgave å legge forholdene til rette for «folkets maktovertagelse» og «monopolkapitalens undergang».

Gjør vi ikke dette, vil denne kreftsvulsten gjøre ubotelig skade både for byen og landsdelen.

Nytt ute

Kulturhuset

12/11-14/11 Forestilling med teatergruppen Beivas.
17/11 Konsert med Simon Balto
19/11 *Messias* framføres av Nordland Teater
19/11 Jubileumskonsert med *Tromsø Musikksskole*
22/11-24/11 Sampoteatret viser *Vargbruden*
25/11-26/11 Konsert med *Tromsø Sang og Musikkråd*
27/11 Konsert med *Tromsø Ungdomssymfoniorkester*
7/12 -17/12 *Hålogaland Teater* fremfører Ole Brumm

Klubben Pacific

11/11-12/11 *Wright* feirer sitt 20-års jubileum med kjempekonsert med 16-17 artister
15/11-16/11 Konsert med *Warner Bros.*
17/11 *Country Show*
18/11-19/11 Musikk ved gruppa *City*
22/11-24/11 Gammelpop og country med *Highway Connection*
25/11-26/11 *Zakalin*, som også spiller 29-30/11
1/12 *Scan American Band*
2/12 -3/12 Dans med *Snoopy*, som også spiller til dans fra 6. til 8. desember.
9/12 -10/12 *Ladys and Gentlemen*. Anledning til å høre dem også 13. og 14. desember.
16/12-17/12 *Beat Coats* drar igang, og fortsetter den 21. og 22.
23/12-28/12 holder Klubben Pacific juleferie
30/12-31/12 *Zakalin*

Paletten

Har holdt stengt den siste tiden, men er nå åpnet etter en full oppussing av lokalet. Her kjører man med ny stil og nye tilbud. Det satses på en internasjonal restaurant på kvelden med rimelig mat, og underholdning. Ingen spiseplikt.

Ungdommens Hus

11/11 Teatergruppa *Cumulus*, det blir holdt Hus-fest for brukere, både gamle og nye.
12/11 Radiodiskotek med *Brygga Radio*
18/11-20/11 *Nord Norsk Rockemønstring*
21/11 RV arrangerer temamøte kl. 20.00. Tema: Bygging i kommunalt regi, er det virkelig dobbelt så dyrt?
25/11 Konsert med *Creation*, *Brygga Radio* arr.
26/11 Radiodiskotek med *Brygga Radio*
28/11- 3/12 *Julemesse* -salgsmesse
5/12 Temamøte med RV kl. 20.00
Tema: Kommunebudsjettet 89
10/12 Radiodiskotek med *Brygga Radio*

Nord Norsk Kunstforening

19/11 Maleriutstilling v/*Jan Erik Willgohf*. Samme dag kl. 13.30 er det konsert med *Ellen Brevvatnet* (sang) og på piano *Kirsten Monik Jensen*. Dette er et samarbeid med Musikkens Venner.

Troms Museum

15/11 Utstilling *Nordens Grønne Gull*. En vandretutstilling som står til januar.
11/11-18/11 *Kjellaug Evensen* stiller ut sine porselensdukker.
20/11 Husflidshåndverkerne i Troms arrangerer salgsmesse i l. etg.
27/11 *Domkirkens Guttekor* holder salgsmesse. Samme dag er det konsert i Museets sal fra kl. 13.00.
2/12-4/12 *Aursfjord Design* holder salgsutstilling
11/12 *Sør Tromsya Skolekorps* holder konsert kl. 13.00

Prelaten

11/12 *Freeman in Paris*
16/11 Gipsy Celebration med *Ida Kellarowa*
25/11-27/11 Skikkelig blues med *Chicagos svar på Robert Cray; Maurice John Vaughn Band*
2/12-3/12 *Silje Nedgård*
10/12-11/12 *Jan Arvid Johansen Band*
16/12-17/12 *Troms Rythm & Blues Band*

Jeg ønsker å kjøpe et fint brukt farge-tv. Pris ikke over kr. 1000,-

Kontakt:
Prestvannet D117
Tlf. 55 595